

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРВИЈУ:

на годину	6 дин.
на пола године	3 "
за стране земље на годину	9 "

НЕДЕЉА 5. ДЕКЕМБРА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 пр. дик. од врсте

ПРЕТИПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

Неплаќена писма не примају се.

Грађанству Вар. Београда

Суд општине вароши Београда објављује грађанству, да је одбор општински у седници својој од 15. новембра 1893. год. на основу члана 87 закона о општинама, с погледом на чланове 12, тачке 1., 13. тачке в., 18. и 22 поменутог закона о општинама, — решио, да се сазове

ОПШТИНСКИ ЗБОР

НА ДАН 12. ДЕКЕМБРА 1893. ГОДИНЕ,

РАДИ ИЗБОРА

А, ПРЕДСЕДНИКА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ,
Б, ТРИ ЧЛАНА СУДА,
В, ЧЕТИРИ КМЕТОВСКА ПОМОЋНИКА,

ЗА ДВОГОДИШЊУ ПЕРИОДУ 1894. И 1895. ГОДИНЕ.

Ко може бити биран за председника општине, за члана суда и кметовског помоћника, изложено је у члану 32, 33., 56. и 57. закона о општинама.

Право гласања на општинском збору, према чл. 14. закона о општинама имају сви пунолетни чланови општине, који плаћају 15 дин. годишње непосредне порезе, а који нису под старатељством или који по прописима чл. 16. и 17. овог закона, право гласања немају или су га изгубили. У задрузи имају право гласања на збору сви задругари, ма сви скупа не плаћали 15. дин. непосредне порезе, ако нису чланом 16. и 17. изузети. Тако исто имају право гласања и она лица, која су ослобођена од плаћања пореза (по члану 61. тачке в. и г. закона о непосредном порезу) што су по-

стале неспособна за рад, или су инвалиди, или они, који примају милостињу из државне касе.

Немају право гласа на општинском збору:

1., они који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или који су лишени грађанске части за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због преступа који безчасте и јавни морал врећају, док не прође година дана од дана издржане казне;

2., који се налазе под судским ислеђењем за дела под 1 наведена;

3., који су пали под стечије за време док стечије траје;

4., који су под полициским надзором;

5., који ма колико дугују у име порезе осим текућег полгођа.

Официри, војници сталног кадра не учествују по 16-ом члану закона у саветовању општинског збора.

Збор овај почеће тачно у 8 часова изјутра а бирачи могу долазити на изборно Место до 6 часова у вече тачно, у које ће време престати пунтање бирача на биралиште.

Гласање на овоме збору вршиће се по квартовима и то на овим местима:

a) За кварт варошки — у основној мушкој школи код Саборне цркве (дубровачка улица).

b) За кварт теразиски — у теразиској мушкој школи (улица 2 јаблана).

c) За кварт дорћолски — у новој згради основних школа (Душанова улица).

d) За кварт савамалски — у основној мушкој школи (улица Краљевића Марка).

e) За кварт палилулски — у основној мушкој школи (школска улица); и

f) За кварт врачарски — у основној мушкој школи (пријепољска улица, спрођу војне болнице).

САСТАВ БИРАЧКИХ ОДБОРА ОБЈАВИЋЕ СЕ ДОСНИЈЕ.

Од суда општине вар. Београда 1. Декембра 1893. год. Абр. 6898.

ПРАВИЛА

за вршење избора општин. часника у вар. Београду.

На основу члана 12 тач. 1 закона о општинама, којим се овлашћује министар унутрашњих дела да пропише начин бирања општинских часника у Београду и у варошима, које имају преко 4000 пореских глава, прописујем за београдску општину ова правила:

1. Гласање ће се вршити на шест места, по одељцима (квартовима) у зградама које одреди општински суд, а по прописима члана 22. закона о општинама. Према томе, сваки ће одељак (кварт) имати бирачки одбор састављен по одредбама закона о општинама и ових правила.

2. Бирачки одбори, који ће по одељцима (квартовима) примати гласове, саставиће се овако:

a.) Општински одбор одређеће шест општинских одборника, најстарији по годинама, за председнике бирачких одбора. После њих два општинска одборника, најстарија

по годинама, одредиће за заменике председника бирачких одбора;

б.) Општински ће одбор, од оних дванаест лица, која су изабрана по одредби члана 19. закона о општинама, за дза одељка (кварт), којком одредити по четири лица за чланове бирачког одбора и по два лица за њихове заменике.

в.) Зад остале четири одељка (кварт) општински одбор којком одређеће из средине општинских одборника (изузев општинске одборнице одређене за председнике бирачких одбора и њихове заменике) за сваки одељак (кварт) по четири лица за чланове бирачког одбора, а тако исто којком одређеће из средине одборничких заменика по два заменика члановима сваког бирачког одбора.

3. Општински суд којком одређеће, који ће од одређених општинских одборника коме бирачком одбору бити председник, а тако исто одређеће којком и који ће бирачки одбор у коме одељку, (кварту) примати гласове.

4. Општински суд, па основу списка, који је састављен по одредби члана 15 за-

кона о општини, и у коме су записани сви грађани који право гласања на збору имају, саставиће за сваки одељак (кварт) азбучне спискове у којима ће бити записани грађани који у рејону дотичнога квартага станују.

5. Сви председници и чланови бирачких одбора састављају бирачки одбор београдске општине. Њему је председник онај председник бирачког одбора који је најстарији по годинама.

6. По сршепом гласању, сваки бирачки одбор саставиће записник, у коме ће назначити: у колико је часова гласање почето и свршено, и колико је који од капацитета добио гласова; а за тим све изборне акте предати председнику бирачког одбора београдске општине.

7. Бирачки одбор београдске општине, према записцима бирачких одбора, саставиће записник по одредбама члана 22. закона о општинама и објавити која су лица изабрана за општинске часнике.

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЛОВАМА У ТУЂИНУ

од 1459.—1814. године.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И Л. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом општ. београдске).

Мото:

— „Пора намъ преетатъ бытъ умными чужими умомъ и славными чужкою славою“ (Време је да престанемо мудровати туђом памећу, и славити се туђом славом).

Карамзин.

(НАСТАВАК)

На сред тabora, на једном узвишењу подигне свој шатор, окитивши га бисером и златом, па сазва у ње све

војводе своје на ратно веће у очи дана 29. августа. Доведоше му ту једног стараго ратника, поглавицу турских пљачкаша, Алтуџу, да он дà самом цару савета, о начину вођења сутрашње борбе. „Срећни падишаш хоће твој савет, старино“ — рекне му Хозреф-бег. „Може ли бити бољег савета, него да се бије“ — беше његов одговор. Хозреф-бег даље говораше у савету да је искуство показало, да су утврђени редови тешке непријатељске коњице, непробојни, ако се на њих напада; али да се опасност може противу њих окренути, ако се пропусте да зађу у наше редове, па их онда опколити и пореметити им ред и напаја је победа извесна, а њихова пропаст очевидна. Његов се савет усвоји, и артиљерија је била одређена, да непријатеља, чим зађе дубље у турске редове, збуни учестаном ватром својом, и спречи му повратак.

Освануо је дан 28. августа, св. Крститеља Јована. До подне није ништа било, јер су обе војске очекивале једна друге напад. Најзад султан први са усмилком: „Боже помози народу Мухамедову“ послале своје прве чете на непријатеља, да га изазову. Као громовни облак срушиле се први редови Перињи-

реви и Томоријеви на прве редове турске. Турци одмах уступе, и измаме Мађаре из њихових утврђених положаја. У тај мах ударе с леђа друге чете турске. Краљева се војска подели на пола, и све даље продираше к центрум турском. Сад ступи у борбу и сам краљ са својим коњаницима против великог везира, продирући силно и до самих султанових јаничара. Неколико војника краљевих живо се пробијају кроз најгушије редове да дођу до шатора султана, који је заиста неко време био у опасности. Али у том тренутку груне артиљерија турска са својих метериза, синцирлијама (ланцем повез. полујулад), и као плеву стане кошти краљеве редове. Десно крило попусти, повије се назад, и у дивљем бегству стане узмицати. Краља на једанпут нестане. Војска се збуни, и у том часу приправна оделења турске коњице на грну на њу са свију страна, немилице секући је, и мрцварећи. Што се, користећи се јаком кишом, не спасе бегством, и неподави у Дунаву, и не погибе од силних турских мачева и топовских зрина, све паде у ропство. За сахат и по судбина је мађарске краљевине решена. Ње више нема.

Краљ Лудвик утекао је с бојнога поља

Овим правилима замењују се правила од
5 Декембра 1892 године ПБр. 19546

Београд, 28. Нов. 1893. г. ПБр. 16683.

МИНИСТАР
УНУТРАШЊИХ ДЕЛА,
Св. Милосављевић С. Р.

ОБЗНАНА

На дан 20 Децембра ове године, државе се у грађевинском оделену Суда општипе вароши Ђеограда офертална лиценција за оправку Топчидерског друма, а према решењу одборском од 29. Јула 1893 год. ГБр. 2857.

Кауција за овај посао у 5000. динара полаже се у готовом или државним вредним папирима.

Услови и предмер могу се видити свакога дана у капцеларији грађевинског оделања од 10 - 12 пре подне.

Сз капцеларије, грађевинског оделања суда општине београдске 1. Децембра 1893 год. ГБр. 2857.

ОБЈАВА

Суд општине београдске објављује грађанству вароши Ђеограда, да је у кући г. Јована Илића саветника на палилуском тргу намештена болница за децу, која бодују од дифтерита.

Од суда општине вар. Ђеограда 18. Новембра 1893 год. АБр. 6827.

ОБЗНАНА

Прошле године у многим кућама Ђеограда онемогућено је било правилно издавање воде услед тога, што су водомери и цеви водоводске инсталације у тим ку

рањен, и у друштву са неколико својих верних пратилаца једио на исток преко неких мочвара, где наишава ноћу на једну дубоку бару, заглави се се коњем, и удави се.⁽¹⁾

Сутра дан Сулејман, праћен великим везиром и осталим војсковођама, зађе да разгледа бориште; његви дефтератори (секретари), који су за њим бројали мртве ленине, наброје до 20 000 пешака и 4 000 тешких оклопника хришћанских изгинулих бораца. А кад се врати у шатор сазове ратно веће да се договоре о даљем раду, и као предмет за увесељавање стајаху око султанова шатора, на коју набијених 2 000 хришћанских глава, међу којима беше и глава храброга бискупа Томорија. У знак захвалности донусти султан војсци своју слободну плачку по околину. Мутач би попаљен и порушен, околни села такође, а то све наговештанско

кама изложене биле мразу, те се је вода била смрзла у тим деловима инсталације.

Штета која произлази мржњењем воде у тим деловима двогуба је, јер не само да укућани остају за неко време без воде, него се и водомер и дотичне цеви кваре те и општина и газде куће могу бити изложени доскајају јакој штети.

Да се до штете не би дошло, управа водовода моли газде у чијим су кућама водомери намештени у подрумима, да се благовремено постарају да водомери и цеви у тим подрумима не буду излагани мразу.

То се да постићи: попуњавањем подрумских прозора сламом или кровипом и једно временим затварањем прозора исправним капцима.

Затим ваља мотрити па то, да подрумска врата не остају отворена.

Цеви пак које изводе воду из водомера по кући и које пролазе кроз просторије изложене мразу, морају се обмотати сламом чећетом или другим подесним рђавим то плопошама. —

Чесме по авлијама ваља такође штитити противу мраза обмотавањем сламом или подесним облагашем, сандуком испуњеним пепелом и т. п.

За случај у коме је инсталација водовода у кући тако изведена да цеви пролазе кроз просторе изложене мразу, а исте цеви пешају се подесно обмотавати облогом која би чувала противу мраза, укућани сачуваће се од рђавих последица уплива мраза на водоводску инсталацију тиме: ако свако веће по престанку употребе воде, затворе ону славину која је остављена на најнижем месту водоводске мреже у кући.

Затварањем те славине (која се налази обично или не увек у близини водомера) прекинут је пролаз воде у цеви кућне инсталације и у исто доба цеди се сва вода из тих цеви излазећи из малог побочног отвора те славине.

излагани полазак султанов на престоницу обезглављене краљевине.⁽¹⁾

Колико је Срба изгинуло на овом мађарском Косову, које сахрани племства мађарскога — не знамо, као што не знамо ни број њихов, као учеснике у борби. Сномиће се само да је од војсковођа српских погинуо сењски капетан *Борђе Орловић*, а остали се спасли на шајкама, које не због своје одвећ мале снаге нису смеле упуштати у борбу на води са јачом турском флотом.⁽²⁾ Витковић додаје: „После пораза мохачка пострадали Стеван Берисављевић српски деспот стиже у путу Павла Бакића на челу коњице, која праћаше шајкаму флотилу под управом капетана Радише Божића“⁽³⁾ Фло-

(1) Види: *Намјер v. J. Gesch d. osm. Reiches*. B. II S. 53—54. — *Prag: Annales r. Hung.* t. V. p. 114—117 *Smečklaš T.: Pojv. hrv. kљ. I* стр. 723—724. — *Рајић J.: Ист. Серб.* св. III. стр. 375—380. — *Mesić Rad: kљ. XXII.* стр. 173—204. — Овај последњи је најдетаљније описано под мађ. краљевине.

(2) Иштвандија (*Picot I. 65 у прим.*) вели: *Radicius Boszithins Trax, (Србин) qui clasij praerat, inani spe victoriae in primam aciem equo vectus processit, iylque pugnans interfectus est.* — Ну то није истин, као што бемо се ниже уверити.

(3) *Гласник Срп. уч. кљ. 67, стр. XXXV.* — Из овога би изашло, да је деси т учествовао и у боју; или није ан други наш поузданiji извор то не помиње.

На тај начин мрежа водоводских цеви у кућама остаће преко ноћи празна, а даљу када је поменута славина отворена и отакање воде тако рећи непрестано траје, вода у цевима нема кад да се смрзе.

Управа водовода моли потрошаче воде, да упражњавају затварање поменуте славине свако веће па било да су цеви у кући облогом постављене или не, јер се с тим малим трудом осигурува газда куће противу велике штете која може произаћи мржњењем воде у инсталацији.

Сопственици кућа одговорни су управи Водовода за сваки кварт на водомеру и на главној славини дакле и за тај који проистиче услед мржњења воде у водомеру.

Водомери који пису постављени у подрумима него у јамама, и ако су те јаме извршene према пропису управе Водовода, нису изложени мржњењу ни при највећем мразу. —

Бр. 5130. Из управе Водовода, 4. Ноембра 1893. год. у Ђеограду.

ОБЗНАНА

У вези свог наређења АБр. 2366. од 30. Априла о. г. Суд општипе вароши Ђеограда објављује грађанству, да ће Управа Водовода од 1. Јануара идуће године наплаћивати воду према члановима 8 и 9. правила за издавање воде, од свију оних кућа, које су од 1. Јуна до краја о. г. са водоводом спојене без обзира на то, да ли се вода у ћији троши или не, или да ли је инсталација у кући извршена или не.

Ово решење своје Суд општипе вароши Ђеограда оснива па чл. 2 и 13. правила за везивање водовода са зградама у Ђеограду и издавање воде из истог водовода, која су правила добила закону силу решењем владе Њ. В. Краља од 10. Јуна

тила је јурила Будиму, да спасе оно што се још може спасти од освете турске. На 76 својих шајака превезу преплашну краљицу у Пожун, и већину народа који раније не беше умакао. Септембра 3. крене се султан са Мухача к Будиму, наговестив свој полазак сечом 400 хришћанских заробљеника. Даље робљење било је обустављено, и 10. септембра султан је у Фелдвару, примно кључе града Будима, у који одмах и уђе. За неколико дана свога бављења у угарској престоници све вандалски опљачка, што се год могло понести, не оставив на миру ни чувену, богату библиотеку Корвинову, и неке статуе старих грчких богова, (Дијане, Херкулеса и Аполона), које намести после и своме двору, да му красе улазак у дворану царску. Затим запали и Будим у Пешту, па нареди повратак војске низ Дунав у своју државу.

На своме повратку наилазила је турска војска у своме вандализму на велике препреке и заседе српског и мађарског становништва у сремским равницама. Где год могаху љуто се озлојећени народ мучки светијаше своме крвнику. Тако су Турци узалуд јуришали на град Вишеград, да га освоје, јер њега брањаше храбри харамбаша хајдучки, *Ми-*

(1) Занимљива је верзија попа Сремца, која сајдот, а не се краљ није удавио, већ да је убијен од својих пратилаца, па се бачен у воду. Летопис М. С. за 1858. г. II, 33—36. Отуда неки историци с правом ову смрт Лудвикову приписују познатој полицији бечких Хабсбургова којима је највише и ишло у рачун да Лудвика не стане, јер онда круна св. Стефана прелази њима у наслеђе.

1892. год. ПБр. 10382 основаним на чл. 6. 7. и 9. зав. о варошкој трошарини у Београду од 13. Јуна 1884. год.

АБр. 6603 од суда општине вароши Београда 1. Новембра 1893. год. у Београду.

НАРЕДБА

Пошто се је врло мали број сопственика гробница на новом гробљу до данас пријавио да према овој наредби плати за одржавање прописану таксу, то је суд општински припућен, да ову наредбу понови са продуженим последњим роком до 1. Јануара 1894. год.

Правилима о новом гробљу ставом III. тач. А. и Б. предвиђено је, да сваки онај, који купи зидану гробницу на новом гробљу или обичан гроб, има годишње да плати за одржавање истих гробница и гробова следећу таксу и то:

I. За зидане гробнице под „Аркадом“ годишње дипара	40.
II. За зидане гробнице велике годишње дипара	15.
III. За зидане гробнице мале годишње дипара	10.
IV. За обичне гробове годишње дипара.	2.

Даље исти став и исте тачке наређују да ако сопственик гробнице — гроба — не плати ову таксу за одржавање од дана кад је купи па за нет година, губи право на даљу употребу исте, а гробница прелази понова у општинску својину.

Па како је врло велики број оних лица који таксу за одржавање гробница и гробова никако не плаћају, — то се суд овој општински пашао побуђен овим наредити свима имаоцима гробница и гробова, да де првог Јануара 1894, донесу и горњу таксу плате, што ако не учише искусиће последице пред-

хајло *Нађ*, са „сељацима и поповима“ — који не могу бити други, до српски хајдуци. Код Титела пак дочека их Србин *Радовић* са својим јунацима, па при судару 100 њих посече а другу стотину живе похвата. Између Беча и Петроварадина нађе турска војска на ушанчено становнике, који ту беху избегли са свом имаовином својом, женама и децом. Крваво се они осветише Турцима за своју пропаст. Док су савладани, изгинуло је толико турске војске, колико није сачувано у свима бившим биткама, па и на самом Мухачу. Тако дочекивана и испраћена Сулејманова војска стиже најзад на Дунав, и почетком октобра пређе га код Земуна, хитајући Цариграду, који већ седам месеци, како је оставила.⁽¹⁾

И овај други поход Сулејманов на Угарску, свршио се врло срећно по њега: јер је срушио бедеме, који му спречаваху пролаз у западну Јевропу; а врло несрћно по Мађаре; јер им сруши краљевину, коју они као независну, никад више — до дан данас — не добише у лицу свога краља, представника своје народности. А и како би могло друкчије бити? Народ, који о својој политичкој

виђене горњим наређењима правила о новом гробљу.

Од суда општине вароши Београда, 8. Октобра 1893. АБр. 6014.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДВОРА

LXXXIX. РЕДОВНИ САСТАНАК

25 Новембра 1893. год.

Председавао председник г. Милов. Р. Маринковић, од одборника били г. г. Ник. Х. Поповић, М. Велизарић, Милан М. Борић, Милут. Ј. Марковић, М. Капетановић, Солом. Ј. Азијед, Јов. Ђуровић, К. Б. Михајловић, Ворће Наранџић. Др. Марко Т. Леко, Мијајло Јанковић, Мих. М. Ђорђевић, Сава Вељановић, М. О. Петровић, Мата Јовановић, Коста Д. Главинић, Свет. И. Ристић, Коста Петровић, Мих. П. Бончић, Н. Вуковић, Андр. Ј. Одовић, Мих. Д. Банковић, Гаврило Бранковић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука селнице држане 18. Нов. 1893. год. и у оллуци КњБр. 679 учињена је допуна да је извештај комисије за надзор при грађењу трамваја, који је одбор у прошлјој селници усвојио, ове салржине: Општина може одобрити грађење трамвајских пруга 1. од Теразија до Топчидера, 2. од Савског пристаништа преко градског поља до св. Савског дома, 3. од св. Савског дома до пута за ново гробље, за тегљење са електричном снагом по плановима одобреним од комисије Повластичар може наплаћивати: на топчидерској прузи од Теразија до вој. Акад. 5. п. д. до монопола дувана 10. п. д. до цареве Љуприје 20. п. д. до Топчидера пак 35. п. д. Од ма које тачке вароши пак 40. п. д. — Ова одлука сматраће се као додатак уговору и биће код надлежне власнице потврђена.

II.

Одборник г. Коста Д. Главинић предлаже, да се утврде нове регулационе линије на раскресници Мајданске, Савске и Лимске улице са обзиром на будући кеј. Исто тако да се утврди нова регулационија линија на обали савске од савске полиције па уз воду до пумпе Браће З. Поповића с обзиром на будући кеј. Председник је изјавио, да ће издати потребну наредбу за извршење овога преплога.

III.

По прочитану акта истражног судије за варош Београд АБр. 6936, иследног судије за вар-

Београд АБр. 6910. 6894 истражног судије за вар. Београд АБр. 7028, 6978, 6975, 6956, 6911, 6979, истражне судије из Шапца АБр. 6891. истражног судије за вар. Београд АБр. 6933, 6957. 6980, 6977, 6981, 6976, 6912, 6934, 6998 и управе вар. Београда СБр. 18986, одбор је изјавио, да су му непознати Катарина Божић, удова, Дамњан Ракић слуга, Перка Јовановић удова, Милош Јанковић бив. ћак, Чедомир Каравидић скитница, Миличко Баџановић ћак Сретен Прљевић скретничар, Сима Крајинић фјакерист, Влајко Атанацковић, келпер и Мита Суботић келпер; да су доброг владања и доброг имовног стања Марија жена Франца Колзанског чесмеџије, Спаса Илић кафесија, Зица жена Настаса Лозанића кафесије, Стеван Чупић земљедељац, Васо Марковић ликерџија, Крста Жижковић управник војене одеће; да су доброг владања и сиротног имовног стања Стојан Чукурило служитељ, Благоје Трпковић момак лебарски. Настас Крстић, бив. кафесија с тим, да је овај последњи бис на робију а од издржане казне је доброг владања; да су Никола Д. Шпартал и Милош Ђурић, овај, трговци доброг владања и сиротног имовног стања с тим да је овај последњи под стечајем.

IV.

Председник износи одбору па мишљење молбе, којима се траже уверења о сиротном стању и породичном односу.

По прочитању тих молби АБр. 7042, СБр. 18991, АБр. 7041, 7040, СБр. 19086 одбор је изјавио мишљење, да се може дати тражено уверење молиоцима Алекси Г. Нестовићу, Ружици Сретена Лекића удовој, Милошу Шаулићу гимназист, Димитрију Ђуровићу, гимназист, и да се суд предходно увери о имовном стању молиоца Марка Р. Степановића, па тек онда да му изда тражено уверење.

V.

На преолог грађевинског одељења АБр. 6996 одбор је решио, одобрава се кредит од пет хиљада динара из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове за одржавање чистоће у улицама кнез Милошевој, Споменичкој и пред жељезничком станицом

VI.

Председник извештава одбор, да је општина београдска извршном пресудом првостепеног суда

своје војсковође прослављене јунаке *Бакића* и *Божића*, није могао, није смео, да клоне духом. Немајући сада, у развијању својих аспирација, оне препреке, које им пређе чињаху охоли магнати мађарски. српски је народ мухачком катастрофом још жешће узбудио у себи осећаје патриотизма, и љубав према своме народном позиву, до толике висине пошто, да је он у оним данима најтежега купења показао титанску снагу, као неизбјегни херој, који тек тада добија снагу за отпор, кад непријатељ мисли, да га је потпуно савладао. Или зар се може друкчије тумачити појава „цара“ Јована међу Србима — што ћемо мало доцније видети — баш у оном тренутку, када изгледаше, е ће политички таласи антисрпског карактера запљуснути и у поноћ свалити све идеале српске? Зар се може друкчије тумачити најзад и она појава: цепање Срба у два дела, и пристајање једнога дела уз Фердинанда аустријског, а другог уз новог васалног краља мађарског Јована Запољу, ако не тежњом: да или од једног или од другог добије оно што треба, да се може даље продолжити успешан рад на остварењу народне идеје која у мислима свих

(1) Hammer v. J.: Gesch. d. osm. Reiches, v. II. S. 55—56.

за вар. Београд од 29 Октобра 1893 год. Бр. 1854 осуђена, да плати Владимиру С. Каленићу овд. економу 246 66 дип. па име штете учињене злонамерном паљевином; да накнади испљаној власти 5 дин таксе за вештачки преглед и трима вештацима по три дин. дангубе.

По прочиташу те пресуде, молбе Вл. С. Каленића Абр. 6915 и мишљења општинског правозаступника, одбор је решио, да се по извршеној пресуди првостепеног суда за вар. Београд од 29 Окт. 1893 год. Бр. 18554 исплати из партије буџетом одређеном за непредвиђене трошкове Владимиру С. Каленићу две стотине четрдесет и шест динара и педесет и шест пари на име накнаде штете учињене злонамерном паљевином; да се из исте партије исплати по истој пресуди и четрнаест динара таксе и дангубе око овога спора.

Одбор је овом приликом изјавио жељу да се закон о накнади штете учињене злонамерном паљевином законодавним путем пратумачи, јер није довољно јасан да ли може и општина београдска бити осуђена за накнаду штете учињене злонамерном паљевином, кад се то деси у членом атару.

VII

Председник износи одбору на решење акт управе вар. Београд, којим се тражи, да општина београдска уз припомоћ министарства грађевина и војеног начини пут преко топчидерског брда за Топчидер.

По прочиташу тога акта Абр. 6751. одбор је решио, да општина београдска не може предузети грађење овога пута у ово време и под овим погодбама. А кад општина доспе и новчанајујој средства то допусте, она ће овај пут саградити у споразуму и уз припомоћ државе.

VIII.

На предлог председника општине београдске Абр. 4084 одбор је решио, да се за општинску пожарну четгу набаве у акту означене ствари пожарничке на терет буџета за 189 четврту годину.

IX.

Председник општине саопштава одбору, да извршно оделење тражи кредит од 2847 59 дин за исплату оних сума, што су бив. општински извршитељи за рачун приватних наплатили па приватним непредали.

Срба, и Фердинандоваца и Запољеваца беше истоветна и потпуно зрела?

Из даљег историјског живота и рада нашега народа у Угарској, ми ћемо се још боље о свему овоме уверити; а сада да закључимо овај одсек: да је мухачка катастрофа у понор срушила мађарску краљевину, али је дух српскога народа још већма ободрила, одважност и прегнуже његовој за своју ствар још јаче подстакла, дајући му значајну улогу у даљем раду бечких ћесара и животарењу мађарске власне краљевине.

По прочиташу тога акта Абр. 6916. одбор је решио, одобрава се кредит од две хиљаде осам стотина четрдесет седам динара и педесет девет пари из партије буџетом одређеном за непредвиђене трошкове за исплату дефицита учињених од бив. општинских извршитеља с тим, да суд настане да се ова сума што пре наплати од јемаца и кауције тих извршитеља. Да одборски поверилини г. г. Мих. П. Бончић, С. Азијел, Г. Брик, Св. Ристић и Н. Вуковић, одборници извиде и одбору реферишу да ли је суд што чини и до каквог је резултата дошао у погледу наплате ових дефicitata од гаранције појединих извршитеља.

X.

Председник подноси одбору на одобрење нацрта уговора, који се имају закључити са Миланом Симићем управником трошарине и Ђ. Ж. Нешићем, главним благајником по решењима одбора од 21. и 25. октобра 1893. год Абр. 6401 и 6446.

По прочиташу тог нацрта одбор је, после поименичног гласања са 16 гласова против 2, (5 нису гласали) одобрио да се по нетом нацрту уговора закључи уговор са Миланом Симићем и Ђ. Ж. Нешићем с тим, да накнада по тачки 5 нацрта уговора буде полугодишња плата, а по тачци 6 једногодишња плата без никаквог ранијег отказивања.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Цена лебу. Суд општине вар. ши Београда решио је у својој седници од 2 децембра ов. г. да цена лебу за прву половину месеца децембра 1893. т. ј. од 3. до 15. децембра закључно буде двадесет и једна пари дин. па килограму, а леб да се продаје по вароши по двадесет пари у тежини од девет стотина педесет и два грама.

Бирачки спискови. Попут суд општински у вароши Београду не врши наплату порезе по пореско оделење Управе Београда, од кога и добија податке за склањање гласачких спискова, — суд општин-

П. Коначна пропаст Босне и продирање Турака у Далмацију.

Турски иљачкаши из Босне и Херцеговине једнако нападају на суседне хришћанске градове. — Успеси за бављања П. Бериславића; живље напредовање Турака по смрти његовој. — Неуспешан прешај Турака на Јајце 1521. г. и утицај тога на Србе. — Турци и даље продолжују иљачкање. — Пад Книне Скрадина (1522) и Острвице (1523). — Победа Крујскићева код Клиса (1524); Турци се зато свете. — Кнез Крсто Франкошић диже осаду Јајца — Мухачка катастрофа изазва пад Јајца, и целе Босне; — Турци освајају и вели део Лике и Крабаве, али су од Клиса одбијени; Услед тога исељавање Срба из покорених земаља бива све живље. — „Ускоци“.

Миром од 1503. г. што га, као што смо видели, 20. августа закључи краљ Владислав са султаном, поглавито се ишло на то, да се с обе стране забране пљачкашки упади, који су већ толико штете Хришћанима наносили. Али и ако је султан положио заклетву и на тај члан мира, ипак никако му није ишло у разум да оступи од извршења својих оперативних планова према Хришћанима.

ски поводом тога и ради правилности самих зборова за предстојеће изборе општинске, израдио је и одштампао гласачке спискове пуноправних гласача ове општине и ставља их грађанству на углед, како би сваки грађани имао прилике да се увери, да ли је уведен у списак, ако је законом стекао права на то. — па, ако неки нађе за себе или свога пријатеља, да није уведен у списак а испунио је законске услове, да се јави суду општинском те да га упише у списак.

Исто тако, ако неки од грађана нађе у списку на какво лице, које према чл. 17. закона о општинама нема право гласа на општинском збору, такође да јави суду, те да се таково лице избрише из списка.

Члан 17. закона о општинама гласи:

Немају право гласа на општинском збору:

1. Они који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или који су лишени грађанске части за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због преступа, који бешасте и јавни морал врећају, док не прође година дана од дана издржане казне;

2. Који се налазе под ислеђењем за дела под 1. паведена;

3. Који су пали под стечијте, за време док стечијте траје;

4. Који су под полицијским надзором;

5. Који ма колико дугују порезе осим текућег полгоћа.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
Састанак држан 23. Септембра 1893. год.

Председник — Попут има довољног броја одборника отвара седницу и моли одбор да чује записник последњег састанка.

При редовном ратовању, њему је било немогућно да заузме тврде хришћанске позиције у Босни и Далмацији, па с тога је и наређивао пограничним заповедницима да разуздрене Хришћане мучки, изненада нападају, кад они мисле да Турци неће да прекрше султанову реч.

Да завлада Хрватском, а преко ње и аустријским земљама, неопходно му је потребно да има у својим рукама Јајце; а да лукавим Млецима, а преко њих и охоломе Риму попрети ропством, требаше му далматински градови: Книн, Клис и Скрадин. С тога, по свој прилици по његовим налозима, босански и херцеговачки Турци често су озбиљно наваљивали на те градове, баш у време, када владаје између њихових владара неки тобожњи мир. Скендер паша босански, нападне при крају 1504. г. пределе око Книне, попали их и опустоши на свој начин, па у мало што не ухвати и самог бана Корвиновића, који му на сусрет беше изашао.⁽¹⁾ Наставник његов Ферис-бег још је јаче организовао своје походе, и г. 1507. већ је озбиљно претио Клишанима и Сењанима, тако, да ови беху склони да затраже млетачку

(1) „Književnik“ књ. I. стр. 505.

Секретар прочита записник који се усваја.

Председник — Изволте чути пристанак друштва за електрично осветљење на услове, које му је општина поставила.

Секретар чита: (Прима се знању) За тим прочита акт о уступању зграда управе вароши Београда и њених одељака општини.

Председник Ја сам наредио те су ова имања пописана у инвентар општинских добара. Сад има сам неке оправке на њима да се изврше.

Марко Велизарић — Да ли је међу тим зградама и она зграда, у којој је било благајничко одељење управе вароши Београда. Та се зграла налази у Карађићевој улици, па и она треба да се уступи општини. Као је било говора о томе у одбору, говорено је било и за ту зграду.

Председник Запита овј закон од 1892 год. затека је благајници управе вароши Београда у тој згради. Зашто и та зграда није убројана овде није сам не знам. И ми би могли и ту зграду да тражимо Ја знам да смо ми плаћали а и сада плаћамо за благајницу управе вароши 120 дина, месечно кирије

Главинић — Мени се чини да је то имање министарства просвете и општина купило за своје циљеве то имање. И друго ја бих желио да знам да ли је законом предвиђено да се те зgrade могу употребити само за квартове, као што се у овоме акту каже.

Председник — Добро је што сте схватили пажњу на то. Мени се чини да је главна ствар да општина даје станове за квартове и одељке управе вароши, а хоће ли они бити баш на овоме терену и коме су сад, или ће општина наћи подесније зграде, то законом није ништа предвиђено.

Главинић — Запазио сам, да се у томе акту управе вароши Београда, изрично напомиње, да се под тим условима уступи.

Председник — То је истина, и ја сам то приметио, али мислим да је то споредна ствар, и да то не може да буде по што то није законом предвиђено Г. Милан Петровић помиње и плац на коме се налази касарна жандармеријска, и жандармерија као што знате, спада под руковањем полиције, те и то би био предмет, на који

запититу. Сењани запита и позову у свој град једну млетачку чету, али је Турци потуку погубивши и њенога вођу, војводу Ђарка.⁽¹⁾

У исто ово доба врше се оваки турски напади у Босни, на Рајце; интересно је, да су сва турска наваљивања у ово време, управљена на две стране, на Јајце, и на далматинске градове. Освојењем тих градова, имао се ударити добар основ за даље освојење хрватско, млетачко, аустријских земаља и других предела хришћанских. Идући пак Турчин за том својом основом, поступа на нашем земљишту онако, како је већ био његов обичај, и како је са собом доносио његов начин војевања. Знаде он, да се Хрватима⁽²⁾ на јуриш лако не отимају: за то имајући у бојној основи да добије у своје шаке које од поглавитијих места, најпре ради о том, да себи присвоји помање градиће, који се налазе у околини каквога већега града; за тим стави у те градиће своје посаде, опљени и попали сву околину, — те ако је све

би ми имали да схватимо пажњу г. Министру. (Чује се: врло добро).

Мих. Бончић — Овим актом управа вароши Београда уступа општини нека државна имања. Али непокретно добро не може да се пренесе на овај начин — актом, него нека се тај пренос изврши код суда тапијом, а овако не може.

Председник — Она су законом пренесена, а ово је само извршење тога закона. Да би се так знало колико земљишта заузимају та имања, ја сам издао наређбу грађевинском одељењу, да опо премери та имања, и да се после убаштаве према закону и према томе акту. Ја мислим да се то неће косити са законом. (Врло добро).

Раденко Драговић — Мени се чини да и зграда, у којој се налази топчидерска полиција, треба да се уступи нама, јер и она спада под управу вароши Београда. П онако је прошле године полиција захтевала да јој се паže друга зграда за топчидерску полицију, па бар да добијемо у замену ту зграду у којој је сад.

Председник — Ја немам ништа против тога. Добро сте напоменули, па да и то обухватимо. Тако иште сам да напоменем, кад је већ уступљена и зграда у којој се налази тешкији кварт, онда шта ћемо да радијмо са министарством правде, које се налази у истој згради. (Чује се: да се паže под кирију).

Дакле ја ћу да обратим пажњу на ону зграду где је била благајница управе вароши Београда, за тији на зграду где је жандармеријска касарна.

Главинић — Ја мислим да смо ми по чисто с тиме, да ће се у овоме правцу у коме смо ишли, и даље ићи; и да ће се кроз годину две и три, тражити од општине, да види касарну за жандармерију, то нас никаке неће мимоћи ити избеги, и кад то морамо заплати, онда ја мислим да је са свим правим да тражимо у пакнаду за то, ову зграду и земљиште, на којој сад постоји жандармеријска касарна. Ја дакле мислим да ми имамо пуно права на то.

Милош Траковић — Ја знам да ми за жандармеријску касарну не плаћамо кирију, и кад не плаћамо, онда да је и не тражимо, нека остане овако, а кад будемо плаћали, онда да тражимо и ту зграду.

Ст. Чајевић — Ја се бојим овде да се ми не налажемо опасности у томе што тражимо ту

касарну, па да се тиме не наметне нама дужност, да морамо да градимо за жандармерију касарну. Јер ја мислим да жандармерија није искључива зарад Београда, него и за целу Србију. Џаба има и жандармерија и плац, само нека нас оставе па миру. Свуда у свету жандармерија није пос надзором општинским, него врши државну службу као год и војска. Ја се дакле бојим да, тражећи то државно добро да не наметнемо себи обавезу да градимо касарну

Никола Вулковић — Ја мислим да је овај акт, кеји се вечерас претреса, законом регулисан. И пошто у закону стоји само за одељке, то ми немамо даље права да тражимо, а још мање пошто ће да нам буде терет а не вајда. То није предвиђено законом, па не треба ни да тражимо.

Марко Велизарић — Нама неће пишта школити, што ћемо ми то да тражимо. У акту није споменута само реч одељци, него и све зграде, у којима се налази управа вароши Београда. Дакле ми имамо права да тражимо и ту зграду, и ми треба да тражимо, јер оно место где сад стоји жандармеријска касарна кошта преко 30.000 дуката, а доцније ће вредити још више. У осталом баш и кад би морали да видимо касарну, за што да се бојите, што би подигли једну која ће дичити Београд. Ја сам дакле за то да тражимо.

Ст. Чајевић — Ја се опет бојим да за парче меса не закољемо вола.

Филип Васиљевић — Мени изгледа да се касарна жандармеријска сматра и као државна, а и као варошка. И онда кад би нам казали да видимо касарну за жандармерију, онда би пало половина терета па државу а пола па нас. Ја сам дакле за то да ми узмемо ово земљиште.

(наставиће се)

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

У свима књижарама може се добити нова књига

НА ЗЕМЉИ И ПОД ЗЕМЉОМ

ПРИЧЕ СВЕТСКОГА ПУТНИКА

НАПИСАО
В. ГАЛУЗЈЕЈЕВ

ПРЕВЕО
Ј. КАРА-МАТИЋ

уморени ратници стараху, да се оконча камбријска војна, онда је *Фрис-бег* бенео око Трогира, Шебеника, Омиша и Сплета. Народ га свуда одбијаше, али великом муком. Највећма му се освети трогирски заповедник *Кожулић*, који га снажно одбија од зидина свога града; а за тим и пољички кнез *Андреја Новаковић*, који је помоћу Омишана под самим градом свладао Турке, које вођаше из Босне млетачки најмленик *Наваниш Недић*⁽¹⁾.

Још је горе стање било овамо на граници Босне и Хрватске, где Хрвати пишаше као гуја у процепу, преклињајући краља, да им градове заштити.

(наставиће се)

то срећно извео, већ види, да му неће измаћи пљен, на који вреба: јер је сада хришћанима посада, која има чувати главну тврђаву отргнута од браће своје, те не може добавити поткрепљења, не може добавити хране нити бојне справе осим ако се нађе поуздан војвода, који се с тим пробије између Турака, који га са сијују страна узнимирују и бију⁽¹⁾ а кад се Турци овако такчички и брижљиво стараху да изврше своје ратне операције, како да се оправда поступак хришћана, да отвори баш сада међусобни рат, — а на по се, како да се оправда корак краља Владислава, што уђе у тај тако звани *Камбријски рат* (1507—1511) који вођаше Венеција са царом Максимијаном аустријским? Наравно, кад бојни таласи запљуснуше и саму Хрватску, онда су Турци, на позивање (Чујте!) појединих зарађених страна хришћанских, врло весело ходали горе-доле по Босни, Хрватској и Далмацији. *Фрис-бег*, на позив Млечана, освоји у Далмацији град *Нуђик*, наносећи штете само српском становништву, а Млечане, као савезнике своје, штедећи.⁽²⁾ А кад се

(1) „Књижевник“ књ. I., стр. 514.

(2) Хрватски писци — шовинисте — ставовници Босне и Далмације вазда називају само Хрватима, а за Србе и не знају, или остављају времену и неумитој стварности, да их од те заблуде излечи.

(1) Rad. engsl. akad. књ. III., стр. 9—10.

(2) „Књижевник“, књ. I., стр. 529.

(1) „Књижевник“ књ. I., стр. 538.

ПРЕГЛАДЕ

ЗАБЛДАТЕ СРОКЕ, НА ОПТИЧКОЈ ГОВЕЦОЈ КЛАПИЦИ И ОТУД ДОБИВЕЦ ПРИХОД У 1930-ОЈ ГОДИНИ.

Месец	ЗА КЛАТО:	Бивола	Волова	Крава	Телад	Овнова и Оваца	Јарчева и Коза	Јагњад и Јарад	Издато за офцире кила	ПРИХОД:		
										Прстекли унесен у вароши кила	Аренда: динара [п.	Такса Кланична динара [п. динара [п.
Јануар	За грађанство	"	417	258	122	4846	50	"		17.17470	15645	29145
	За војску	"	33	44	"	"	"	"	10791 ³ ₄	498	1.17878	1540
	и остале државне заводе										"	18.81678
Фебруар	За грађанство	"	368	193	114	4694	3	"		15.47830	16120	27340
	За војску	"	28	11	"	"	"	"	7869 ¹ ₄	658	91852	780
	и остале државне заводе										"	16.83922
Март	За грађанство	"	329	194	80	2921	1	2	1616 852	16.24120	23615	34075
	За војску	"	27	14	"	"	"	"	8001	544	90890	820
	и остале државне заводе										"	17.73520
Април	За грађанство	"	238	329	150	4109	6	1	5794	18.97780	41845	53185
	За војску	"	25	25	"	"	"	"	408	8720	509	97380
	и остале државне заводе										"	20.93230
Мај	За грађанство	"	327	272	198	5346	10	1	7655	22.47120	52290	64270
	За војску	"	17	18	"	"	"	"	392	6887	435	77570
	и остале државне заводе										"	24.43910
Јуни	За грађанство	"	377	222	151	4214	47	10	6434	21.56580	45945	57925
	За војску	"	18	12	"	"	"	"	166	6927	367	76610
	и остале државне заводе										"	11—
Јули	За грађанство	"	407	204	164	4874	969	172	3034	20.95180	34735	46955
	За војску	"	36	8	"	"	"	"	114	124	7063 ¹ ₂	574
	и остале државне заводе											82115
Август	За грађанство	"	463	170	173	5467	1476	178	1249	21.01140	28905	41565
	За војску	"	29	9	"	"	"	"	77	38	6680 ¹ ₂	287
	и остале државне заводе											72545
Септембар	За грађанство	"	424	241	161	4962	1751	240	1011	21.77140	29920	43220
	За војску	"	44	16	"	"	"	"	59	3	6842 ¹ ₂	304
	и остале државне заводе											74505
Октобар	За грађанство	"	476	249	175	5658	1577	537	678	1315	"	23.37160
	За војску	"	36	17	"	"	"	"	165	4	9500	359
	и остале државне заводе											1.02180
Укупно	За грађанство	"	3826	2332	1488	47091	5890	1141	29207	—	199.01520	3.19280
	За војску	"	293	174	—	—	—	—	—	—	442385	4.42385
	и остале државне заводе										1135	4535

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ

У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Путнички саобраћај вароши Београда. У седмици од 21. Нов. до 28. Нов. 1893. год. дојутровало 805, отајутровало 744. Од којих су:

а.) Популација: мушких 777, женских 28.

б.) Вероисповести: православне 673, католичке и протестан. 110, мојсијевске 6, мухамеданске 16, свега 805

в.) Постојбина: Србија 589, Аустро-Угарска 139, Босна и Херцеговина 8, Црна Гора 3, Грчка —, Турска 43, Бугарска 12, Румунија 4, Русија —, Германија 2, Франц. 1, Италија 4, остале државе —.

г.) Занимање путника: Тежачи и економи 41, Занатлије 71, Трговци 456, индустрисалац 2, шпекуланти и предузимачи 14, Гостионичари 12, Иптелигенција (војска) 73, ђаци 10, раденици и помоћници 30, Пиљари и бозације 12, надничари и слуге 64.

Из статистичког одељка општине вароши Београда 28. Новембра 1893. год.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАСИ

Изашла је нова књига

СЛОВОДНО ЗИДАРСТВО

ЊЕГОВ ЦИЉ И ПРИНЦИП, ЊЕГОВА САДАЊНОСТ И ПРОШЛОСТ

ПИСМА БРАТА СР.

једном непосвећеном пријатељу

Издана је у "Побратим"

ЦЕНА 1 ДИН.

Књижара В. Валожића у Београду изашла је нова књига

ЗОЈА

ИЛИ

ПОХОД НА ИНДИЈАНЦЕ

ПРИПОВЕТКА

Са 12 слика у бојама. Цена 1 и по дин.

Са овим садржајем: I Караван у Преријама, II Јахоње на биволу, III у СантаФеу, IV Пред Навајом, V Пут кроз мртвачку пустињу, VI Сегин, VII Стап перчинове војске, VIII Ко је прави стрелац? IX Три дана у клопци, X Поглавица највијаца, XI Лукавство у рату и лову, XII Борба у планинском теснацу, XIII Баранка Дел Ора, XIV ужасно откриће, XV Опрешност Сегинова, XVI Преговори у топчионици, XVII Издајство, XVIII Повратак у највејску покрајину, XIX Вештица у јахању, XX Бегство, XXI Ослобођење, XXII Зоја.

Може се добити у свима Књижарама у Србији.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Димничарство:

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0·20 д.
 б) За неузидан шпархерд 0·20 д.
 в) За узидан " 0·40 д.
 г) За велики узидан шпархерд у гостионици 0·50 д.
 д) За чишћење димњака од два спрата 0·20 д.
 ћ) За чишћење простог димњака 0·10 д.
 е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима 0·10 д.
 ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи 0·20 д.
 з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0·75 д.

II. Празњење помијара и нужника:

- а) Од кубног метра 10 — д.
 б) Од акона 0·50 д.

III. Псетарина:

- а) Марка за пашче за годину дана 3 — д.
 б) Обнављање изгубљене марке стаје 1 — д.

IV. Пробарина:

- а) Гроб за децу 7 — д.
 б) Гроб за одрасле 12 — д.
 в) Мала гробница 555·52 д.
 г) Велика гробница III. реда 998·39 д.
 д) Велика гробница II. реда 1099·32 д.
 е) Велика гробница I. реда 1684·57 д.

V. Мртвачка кола:

- а) Мртвачка кола стара са два коња 12·90 д.
 б) Мртвачка кола са анђелима са два коња 24·90 д.
 в) Мртвачка кола нова са два коња 36·90 д.
 г) Мртвачка кола нова са 4 коња 72·90 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУВРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

- Од собе и кухиње или мањег дућана са собом 0·25 д.
- Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом 0·70 д.
- Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штапе 1·50 д.

За квартове: Дорђолски и Палилулски:

- Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом 0·20 д.
- Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом 0·60 д.
- Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штапе 1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године АБр. 9449.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА
ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ
Од 24 Новембра до 30 новембра 1893. год.

КИЛО- ГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	Ц Е Н А	
		НАЈВЕЋА НАЈМАЊА	
		ДИН. ИР.	ДИН. ИР.
2892	Аринација	32	28
	Брашина кукурузна		
	" пшенична		
	Вина бела (од лит.)		
9900	" црна	60	40
	Волова		
	Вуне не праће		
	" праће		
5468	Грожђа	80	50
	Дуња		
12861	Јабука	20	12
68111	Лечма	1050	960
975	Кајмака	120	100
	Кожа воловска		
	" јагњећих		
	" овчијих		
	Коре брезове		
	Крава		
18140	Креча	4	350
13270	Кромпира	10	8
	Крупника		
992	Крушака	15	12
58885	Кукуруза нова	8	7
	Кунуса		
	Лоја нетоњеног		
	" топљеног		
	Лука аршламе		
1116	" бела	60	50
5634	" црна	25	18
	Масла		
69	Масти	120	110
1890	Меда	70	50
	Оваца		
63974	Овса	1150	1070
619	Ораја	40	35
2397	Пасуља	14	12
	Пекмеза		
	Прое		
277623	Пшенице	13	1250
4859	Ражи	9	850
	Рак. комов. (од лит.)		
	" " меке		
	" шљив. љуте "	160	
18716	" " меке "	60	45
23815	Свила дебелих	80	70
	" средњих		
47500	Сена	5	4
579	Сира	100	64
12110	Сламе	3	2
	Сланине		
	Сочива		
6283	Угљена дрвеног	13	11
186500	" каменог	3	250
	Шипарке		
	Шљива сирових		
326269	" сувих о. год.	24	12
	простог камена		
	мекиње		
15792	ситнице		
24622	воће разно		